

"EDINOST"

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdankih ob torekih, četrtekih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za en mesec f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece f. 3.—, za pol leta f. 5.—, za leto f. 10.—. Naročnine se plačujejo naprej na naročbe brez priložnosti naročnine se upravnemu oziru.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglas se računa po tarifi v polen, naslove s dobrih krkami se plačajo prestop, kolikor obsega navadnih vrst. Poslana, osmrtnice in javne zabave, maši oglasit. itd. se računajo po pogodu. Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu aliha Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker ne frankovana ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnine, reklamacije in oglasne sprejeme upravnštvo aliha Molino plovcolo št. 3. II. nadst. Naročnine in oglasne se plačujejo loco Trst. Odpri reklame ogle so proste poštnice.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

V edinosti je moč.

Našim zasramovalcem.

(Četrti članek.)

Dali smo namenoma nekoliko odmora našim zasramovalcem, da nam dajo odgovora na naša mirna in stvarna izvajanja dosedanja. Kako so storili to, razvidno je iz notice, ki jo pričujemo na drugem mestu. Pripomnjeno pa bodi hitro, da je odgovor tak, kakoršnega — smo pričakovali. Kdor ne zna ali ne more dokazovati in prepričevati, ta — zasramuje! To je stara svoboščina ljudij, ki zagovarjajo stvar, o kateri vedo sami prav dobro, da se zagovarjati ne da. Gospodje „sodruzi“ so nam torej že odgovorili, deloma v „Delavcu“, deloma na njih sestankih gori pri sv. Jakobu. Mi smo jim nekako hvaležni za to, da so nam svojim — sit venia verbo — psovkami razpršili zadnji dvom, da-li nismo morda vendar segli predaleč, ko smo tem-le člankom nadeli naslov: Našim — zasramovalcem!

V tej pemirolni zavesti, da ne bi delali krivice poznanim voditeljem slovenske demokracije in izvrševalcem tuje, neslovenske volje, tudi ko bi posegli po manj etesnem orodju, nego nam je v rabi v naših polemikah — v tej zavesti prehajamo k razgovoru o tretjem glavnem očitanku, ki je je napisal „Delavec“ od dne 16. decembra 1897. na adresu sedanje večine v avstrijskem parlamentu, kar znači toliko, kakor da smo rekli: na adresu zastopnikov vseh slovenskih plemen Avstrije.

To tretje očitanko se je glasilo, da je večina parlamenta, oziroma „Slovenska krščansko-narodna zveza“ glasovala za raspust organizacije železničarjev. Ako smo strmeli na neutemeljeni trditvi „Delavčev“, v obraz bijoči vsem resničnim dogodkom, da je bila namreč večina proti zvišanju podpor prisadetim po elementarnih katastrofah minolega leta, in smo dokazali, da, ako je kdo zaslužil najtrpkeje graje, so jo zaslužili obstrukcionisti z socijaldemokratskimi zastopniki vred, ker so uprav kameneno trdosrčnostjo in iz zgolj strankarske sebičnosti preprečevali rešitev te najnujnejše stvari tedne in tedne; ako smo strmeli, da je

mogel „Delavec“ tako drzno biti v obraz resnici in notoriškemu razmerju med slovenskimi skupinami in grofom Badenijem, ko je rekel, da so bili naši poslanci vladna stranka in optima forma; ako smo strmeli na drznosti, s katero je „Delavec“ postavil resnico na glavo glede Falkenhaynovega predloga: moramo pa strmeti danes na nečuvni falzifikaciji resnice, kakoršne more napisati le oni, ki spekulira na nevednost slavne publike. Ne treba pripovedovati, da taka spekulacija ni baš častna za čitatelje. In da smo mi člani občine vernikov socijaldemokratskih, bi se zahvalili prav edločno slavnemu uredništvu „Delavčevemu“, ko bi nam usiljeval tako spridevalo o duševni ubožnosti naši.

Toda k stvari! „Delavec“ je zatrdil, da je večina glasovala za raspust organizacije železničarjev! Mi ne sodimo toli nizko o zmožnosti urednikov „Delavčevih“, da bi si domišljali, da so le v nevednosti napisali to trditev. Marveč smo prepričani, da so jo napisali vedoma in posebnim namenom. Pa saj ni težko pogoditi, kakov namen je bil ta. Ker pa se nikakor nečemo pokoriti tisti glasoviti, mnogo podtikani devizi: „Namen povečuje sredstva“ — moramo že izjaviti, da laž je grda stvar tudi tedaj, ko se je napisala — v socijalistiške namene. Da-li so gospodje zarudeli, ko so pomakali pero, da napišejo to — laž? Bog ve! Gotovi pa smo, da so se v imenu urednikov „Delavčevih“ sramovali vsi oni somišljeniki njihovi, ki so si ohranili nekoliko resnicoljubja in ki vedo hkratu, da razpuščanje društev, korporacij in organizacij je stvar državne uprave, oziroma ministerstva za notranje stvari in da parlament niti ne prihaja do prilike, da bi mogel glasovati za ali proti razpustu! Parlament se je bil res bavil s to stvarjo, toda še le potem, ko je bilo razpuščanje že gotova stvar.

Stvar pa je bila taka-le: Socijalistiški poslanec in Žid dr. Verkauf je stavil v neki seji — natančnega datuma dotične seje se ne spominjamo več — nujni predlog, naj se zbornica izreče proti razpustu organizacije železničarjev! Tu je šlo iz prva le za nujnost tega predloga Zida Verkaufa. Preti nujnosti sta govorila slovenski po-

slanec dr. Krek in resnični železničar, poslanec Tusel. Izvajanja teh dveh gospodov so merila na to, da je razpuščena organizacija bila v rokah ne-železničarjev, ljudij, ki so le za nos vodili železničarje in so se lepo mastili ob rečeni organizaciji. Oba imenovana poslanc pa sta povdarjala naravnost, da je tudi železničarjem organizacija nujno potrebna, da pa ista mora biti samostojna! Specialno posl. dr. Krek je dokazoval, da je bila dotedanja organizacija škodljiva železničarjem samim, ker ni mogla dosežati družega, nego da je še bolj vnezadovoljevala železničarje, nego so že nezadovoljni po pravici, ker jih je napolnjevala srdom do vse druge človeške družbe, podajaje jim za to komunističko utopijo iz socijaldemokratskega programa. Vrhu tega — je rekel rečeni govornik — se je brigala organizacija za vse drugo, le za strokovno zvezo se ni brigala prav čisto nič. Za to, kar bi bilo res nujno potrebno, za strokovno zvezo, se ni brigala, v nadomestilo pa je po listih in shodih ucepljala svojim udom materijalističko nasiranje o svetu in življenju. Nadalje je grajal govornik besni terorizem, katerega se poslužujejo sodruzi. Zajedno pa je povdarjal naravnost, da vladi ni zaupati o tej razpustitvi, da je poslednja morda res prekoračila svoje pravice in da je Verkaufov predlog res umesten v tem obziru, le nujen da ni za nas, ker je nujen samo za židovske voditelje!

To bi bilo jedro izvajanj dra. Kreka, člana „Slovenske krščansko-narodne zveze“.

Taka je zgodovina razpuščanja organizacije železničarjev, v kolikor se je pečal z istim parlament. Po teh pojasnilih mora biti stvar jasno vsakomur:

da parlament ni mogel glasovati za razpuščanje, ker to je bila že gotova stvar, ko je ta afera prišla v parlament;

da slovenski poslanec dr. Krek ni zagovarjal razpuščanja, ampak je žigosal le zlorabljanje rečene organizacije od strani ljudij, ki niti niso bili železničarji;

da ta poslanec nimalo ni branil odloka slavne vlade, marveč je povdarjal, da je poslednja morda res prekoračila svoje pravice;

izborna ravnotežje. Vse delo, nemir in nadeje, vse človeške misli se krožile okrog jednega cilja — vzdrževanja življenja. Radi tega cilja je nosila dekla drva na ognjišče, ali popevaje in skakaje dirala v kleti po krompir. Radi tega je gospodinja še pred dnevom zahajala h kravam, ali pekla se pri ognjišču, odmikaje in pristavljaje velike lonce. Radi tega se je potil Ovčar sklonjen nad plugom, ali vlekel za brano svojo hromogo. Radi istega cilja je Polž, šepetaje zarano jutranjo molitev, zahajal ob svitu k grajskim skednjem, ali odvažal prodano žito židom v mesto.

Radi tega samega vzroka so se, počivaje po delu, pritoževali po zimi, da leži premalo snega, ali pa si delali skrbi, odkod dobiti krme za živino? Radi tega so v maju prosili Boga za dež, a proti koncu junija za lepo vreme. Radi tega so ugibali po žetvi, koliko zrna vrže kopa in kaka mu bude cena? Kakor čebele okrog panja, rojile so njih misli okrog važnega posla, vsakdanjega kruha. Kreniti na stran od te smeri, bilo je težavno, povsem se je otresti — nemogoče. Trdili so celo s ponosom, da kakor je gospod rojen za to, da se zabava in ukazuje, tako je kmet za to, da redi sebe in druge.

(Pride še)

PODLISTEK.

Prednja straža.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslovenil Podravske.

„Pripovedovali se v vasi, da je vas ubilo.“ „Doletole me je še huje“, je vzdihnil Matija, „kajti dali so me v bolnišnico. Čemu nisem ostal mrtov na mestu pod vozom? Imel bi vsaj svoje prenočišče in glad bi me ne moril...“

Gospodinja se je zamislila.

„Ako bi človek vedel“, rekla je čez nekaj časa, „da ne umrete, lahko bi ostali pri nas za hlapca.“

Revež je ustal ter se približal h kočji, vlačé za seboj nogo.

„Čemu imam umreti?“ je zaklical. „Zobe imam vendar zdrave in delati moram za dva, samo da se nekoliko oporavim. Dajte mi nekoliko baršča. (Baršcz = skisana poljska jaha iz rudeče pese ali kisline.) in kruha! Ko se najem, pa vam nasekam celi voz drv. Obdržite me za teden na poskušnjo in zorjem vam vse te griše. Služiti vam hočem za ponošeno obleko in skrpane čevlje, samo da bodem imel kje prebiti čez zimo...“

Po teh besedah je umolknil Ovčar, čudé se, da je toliko govoril, kajti po naravi bil je zelo malobeseden. Polževa si ga je ogledala od vseh strani, dala mu hrane. In zapazivši potem, da je pojedel jedno skledo baršča in drugo krompirja, naročila mu je, naj si umije roke. Ko se je vrnil moč zvečer domov, predstavila mu je Matijca kakor hlapca, ki jej je nasekal drv ter nakrmil kravi. Polž je poslušal molčé vse to, kar se je zgodilo. Ker pa mu je bilo srce polno milosrdja, rekel je po kratkem pomisleku:

„Pa ostani pri nas, človek! Ako nam pojde dobro, godilo se boče tudi tebi dobro; ako nam pojde slabo, pojde slabše tudi tebi. Ako bi pa, kar Bog obvaruj, nam popolnoma zmanjkalo kruha pri hiši, pa odpotuješ tjekaj, kamor bi bil naletel tudi danes. Sicer pa izpočitega vsakdo rajše jemlje na delo.“

Na tak način je prišel v hišo novi bivatelj. Tih kakor mravlja, zvest kakor pes in dasiravno pohabljenec, delaven za dva konja.

Od tega časa, izvzemši žoltega psa „Burka“, se ni ničesar več pomenilo na Polževem gospodarstvu, ni med otroci, ni med služabniki, niti med živino. Življenje na pristavi je dospelo v nekako

da je isti govornik pripoznal umestnim predlog dra. Verkaufu in da se je izjavil le proti nujnosti predloga; in

da je v zmislu teh izvajanj zbornica res odklonila nujnost, da pa ni odklonila predloga samega.

Sedaj zaključimo lahko s par opazkami:

V prvo bi vprašali: ali imajo res pravico zgrajati se nad večino, ker je odklonila nujnost predloga Verkaufovega, prav tisti ljudje, katerim niso bili prav nič nujni predlogi za podpore stradalnemu prebivalstvu po pokrajinah in ki so le svojim strankarskim namenom na ljubo cele tedne zavlačevali rašitev teh predlogov? Ali imajo taki ljudje spleh kaj pravice, da bi tožili druge? Potem treba pomisliti, da je v parlamentu takrat divjala obstrukcija. Treba pomisliti, da so bili socialisti člani najkrucejše opozicije in da ta opozicija niti ni tajila tega, da vsi njeni predlogi imajo jedini ta namen, da onemogočijo vsako — torej tudi koristno — delo v parlamentu! Treba pomisliti, da opozicija takrat niti ni mislila na to, da bi svojim parlamentarnim delovanjem koristila svojim volilcem — kje je bilo socialnoreformatorično delovanje socialističkih poslancev? —, ampak vse njeno stremljenje je bilo naperjeno v to, da veže večino roke tako, da ne bode mogla storiti in doseči ničesar. Sedaj bi hoteli vedeti, da-li more zahtevati pameten človek od katesisbodi večine, da bi si ista kar sama kopala jamo z vsprejemanjem raznih predlogov, stavljenih od opozicije le v pogubo večine? Večina se nikakor ni pokazala sovražno organizaciji železničarjev, ko je odklonila nujnost predloga Verkaufovega, pač pa bi se bila pokazala sovražnica samo sebi, ako bi bila sela na lhamico židovske nujnosti!

Pri kraju smo! Kakor po navadi prepuščamo zopet razsodnosti naših delavcev, da po tem, kar smo povedali, pridejo sami na jasno o namišljenem sovražstvu do delavcev, kakoršnje predbaciva „Delavec“ našim poslancem!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 8. januarja 1898.

„Soča“ o slovanski neslogi. Zadnja „Soča“ navaja najprej, kako se v nemškem rajhu oglašajo profesorji, državni poslanci, društva itd. za baje zatirano nemštvo v Avstriji. Nadalje pripoveduje, kako kličejo avstrijski Nemci na pomoč Nemce iz Prusije za združenje vseh Nemcev, katero početje je veleizdajsko; petlačiti in ostrašiti hočejo avstrijske Slovane, katere smatrajo za nekake sužnje.

Da je prišlo do tega, krivi smo Slovani največ sami. Kajti, čemu je treba, da Slovenec ali Hrvat pojeta navdušeno le takrat „Jaz sem Slovan s dušo s telom“, kadar sta sama. Če je pa zraven Lah, Švab, Madjar ali kak birič že še sramujeta.

Srb tudi ne poje, če je zraven njega brat mu Hrvat, in tudi ne poje Bulgar če mu je zraven Srb.

Zakaj to bratomorno sovražstvo? Zakaj propada Srbija vidno dan na dan? Zakaj imajo na Hrvatskem vse v rokah židje, Madjari in Nemci vsa najboljša podjetja in trgovino? Narod Hrvatski pa propada in nima niti šol. Peščica Madjarov pa jo ima.

In zopet penavljamo: krivi smo sami, da je prišlo do tega, kajti voditelji naroda zgrešili so pravo pot.

Posebej pa razpravlja „Soča“ še o naših slovenskih razmerah:

„Žalostnih prilik imamo preveč na Primorskem, obilno renegatov redi in debeli zelena Štajerska, tužen je pogled v Koretan, na Kranjskem pa so si bratje v laseh, ker te zahteva tretji, in ta je — Nemec!

Razdeli jih — postavi oslovo senco med nje in pe njej bodo adrihali, ti pa bedeš — gospodariš, ker si rojen „Herrenvolk“.

Tisoč let v nemške verige okovani Slovan, je molče pripoznaval ta „Herrenvolk“, množil nemško slavo s svojimi najboljšimi močmi, prelival kri stoletja Nemcem v korist, da, šel je v svoji zaslepljenosti, iz dobičkarstva, zavoljo trebuha za nemško glorio čez drn in strn!

In še dandanes imamo mi Slovani vrsto — celo prvakov — voditeljev naroda, ki so Slovenci, in ki govoré slovenski le takrat, kadar so primorani, ali jih njihova korist sili v to.

Hudi časi so prišli za avstrijske Slovane, ali, kakor kažeje vsa znamenja, doživeti stegnemo še

hujše, žalostnejše čase, in le najtesnejša medsebojna vez — le bratska sloga — nas more obvarovati pogina“.

Tem dejstvom, katere navaja „Soča“, ni da bi prigovarjali, kajti žalibog so ista le gola resnica. Mislimo, da bode le malo pravih slovanskih src, ki bi se ne strinjala z željo, da se jedenkrat doseže sprava; in če bi še bil kdo, ki bi se oglašil proti spravi, o tem bi morali misliti, da ni naš!

Položaj na Češkem. O včerajšnjem pogovoru med minist. predsednikom Gautschem in zaupniki naroda češkega se glase poročila:

Baron Gautsch je naslikal zaupnikom sedanjno političko situacijo. Iz njevega poročila je bilo razvidno, da vlada se ne boče izogibala eventualni razpravi o jezikovnem vprašanju v delnem zboru Češkem. Nasprotno: ona je pripravljena, da, ako treba, natanjčno označi svoje stališče ozirom na te vprašanje. Storititi da hoče vse možno, da bi preprečila nadalje spore. Ministerski predsednik je izjavil, da polaga sicer veliko važnost na to, da bi se sporazumel z Nemci za odpravo borbe radi jezikovnega vprašanja, vendar niti od daleč ne misli na to, da bi ustvaril česa, kar bi bilo škodljivo jednakoveljavnosti in jednaki pravici češkega jezika in celokupnosti kraljestva češkega.

Tako se glase današnja poročila. Sedaj treba, da izvemo iz čeških listov, da-li so ta poročila točna in kakov utis so napravila na zaupnike češke?

V četrtek je bila velikanska češka manifestacija v Budijevicah. Tamošnje politično društvo je priredilo velik shod, na katerem so govorili posl. dr. Friderik princ Schwarzenberg, Skala, dr. Engel, Pacak in Brzard.

Najznamenitejši je bil govor princa Schwarzenberga, kateremu so zborovalci prirejali prične ovacije. Pozival je narod češki na slogo. Borba, ki se sedaj bje proti narodu českemu se niti ne da kvalifikovati. V oigled tej borbi ni čudo, ako — tako je vskliknil princ Schwarzenberg — priseza vsakdo izmed nas, da bode branil narod svoj tudi svojo krvjo. Ali more biti prikladnejša trenutka za izjavo, da med nami ni nikakih razlik? Le na podlagi edinosti more narod češki priti do svojega cilja. Dokler bode trajala borba proti nam takim sredstvi, dotlej ni misliti na spravo z Nemci. Sprava mora priti le na podlagi pravice in jednakega prava! Da ni naša stvar — tako je zaključil princ Schwarzenberg — toli pravična, ne bi bila prebila večstoletnih napadov.

Delavec Brož je izjavil, da narodni delavci ne smatrajo socialnih demokratov svojimi zastopniki. Ti poslednji niso le sovražniki naroda češkega, marveč delavstva sploh. Narodno delavstvo bode vedno stalo na strani naroda, bode brauilo njegove prava in se nikdar ne združi z socialnimi demokrati. (Viharno odobravanje).

Shod je izrekel zaupanje toliko narednim zastopnikom kolikor tudi onim konservativnega plemstva. Nemškim konservativcem se je izrekla zahvala.

Jagić — Mommsen. Pismo Jagićevo profesorju Mommsenu je predmetom vseobče diskusije. Mi beležimo tu zadoščenjem, da so se malone vsi slovanski listi, kolikor smo jih dobili v roke dosedaj, postavili na stališče, da je profesor Jagić šel veliko predaleč v svoji uljudnosti in češčenju Mommsena. Zlasti pikro piše včerajšnja „Hrvatska domovina“. „Agramer Tagblatt“ pa pravi — in ta sodba je bila splošna tudi v Trstu — da Jagić je napisal lepo privatno pismo med dvema učejakoma, nikakor pa ni bilo primerno za političko javnost. Sploh so izjave, provzročene po pismu Jagićevem, tako zanimive in poučne, da se hočemo prihodnjič obširneje baviti z njimi.

Različne vesti.

† Josip Gasperšič. Žalostnim srcem beležimo vest, da je blede smrt zopet pokosila jednega najboljših v naši okolici. Danes jutraj je preminul namreč pri sv. Ivanu tamošnji posestnik, trgovec in izborni rodoljub, g. Josip Gasperšič, v cvetju moške dobe. Bilo mu je še le 42 let. Mir in pokoj duši njegovi! Blag mu spomin!

Umrl je v Celovcu grof Aleksander Christalnyg, oče poznanege rodoljuba slovenskega gospoda grofa Oskarja Christalnyga, moža ki ni plemenit samo po rojstvu, ampak tudi po mišljenju. Blagemu možu naše iskreno sožalje.

Odprto pismo namestniku Gočesu. Današnji „Pensiero Slavo“ je donesl krasno pisano odprto pismo namestniku grofa Gočesu. Tudi mi priobčimo to pismo čim prej.

Še enkrat spozarjamo slavno slovensko občinstvo tržaško na koncert, katerega priredi slovenska deška šola jutri v nedeljo ob 6½ uri zvečer v prostorih „Slovanke Čitalnice“ v ulici S. Francesco šte. 2 z že naznanjenim vspeedom. Upamo, da nobeden zaveden tržaški Slovenec ne prezre tega klica, ampak da se udeleži duševnega užitka, ki nam ga poda naša mladina, naša nada v bodočnost.

„Independente“ proti županu Dompleriju. „Independente“ vihti svoj poznani bič nad županom Domplerijem, ker se je udeležil sv. maše povodom jubileja papeževga. Zato ga je pozval „Independente“ pred svoj sodni stol, da odgovori, kako je to mogoče, da je župan liberalen in klerikalen hkratu? Prihodnji zgodovinar da bode moral pisati o Trstu kakor o deželi izjem. — Radi nedostatnosti prostora ne moremo govoriti razsežneje o tej aferi.

Nazaj, nazaj. tja v minola stoletja, stremi oni klerikalizem, kateremu služi „Edinost“! „Nazaj“ da nas vleče vse naše krepenenje, nazaj tja v srednjeveško temo. Tema, grozna tema je baje okolo nas daleč tja na okrog! In o groza, ta tema je toli intenzivna in ekstenzivna, da je smračila tudi sicer prosvetljene prostore uredništva „Delavčevega“. Celo tam, kjer bleste sicer svetli šarki „prosvete“ in „svobode“, celo tam se je smračilo tako, da pri najbolji volji ne moreš zapaziti ni besedice stvarnega odgovora na vse, kar smo napisali na adresu „sodrugov“ v svojem prepričanju, da so v naglici prav čisto pozabili — Honey soit qui mal y pense —, kje da je prav za prav resnica, ko so z visokega odra socialističkega dolj metali razne ljubeznjivosti na sedinjo večino avstrijskega parlamenta.

Nič dokazov, da smo se motili, ko smo zavračali prejšnje trditve „Delavčeve“; ničesar, kar bi moglo prepričati; le tisto splošno znano frazo nam je serviral zopet „Delavec“, da smo varuhi razmer, ki moré ljudstvo materialno in duševno, da širimo temo, da odbijamo proletarijat od sebe, da socializem mora zmagati — proti nam! Nam pa je pretresalo dušo, ko smo mislili na vso to obilico eufaze „Delavčeve“ o proletarijatu in stli nam hkratu stopili pred oči dve proletarski prikazni par excellence, ki se ubijati od zere do mraka težkim kladivom v roki, ki morati bivati se svojimi nedolžnimi otročiji tam visoko gori v tistih strašnih podstredjih, kjer ni ne luči ne zdravega božjega zraka; in ki stli, poleg milijonov drugih, žrtvi „vampirjev“ človeške družbe, katerima trdo srčna „buržoazija“ pije soke iz žil.... prikazni sodrugov Camberja in Kristana!

Ko smo tako razmišljali o mučeništvu urednikov „Delavea“ in o lastni pokvarjenosti, došla nam je vest tam gori od sv. Jakoba, da smo bili tudi minole a četrtka predmetom jeze — opravičene, seveda — dotičnih mučnikov. Sodrugi znajo res lepo deliti delo. V „Delavcu“ so nam dajali z frazo, v poznani gostilni pri sv. Jakobu pa s psokami. To so kar letale okolo „farške cunje“ in na ulici je kličala mala družba — tudi o tem smo dobili poročilo — da mi pri „Edinosti“ smo sami — biki! V opravičenje dotičnih sodrugov, in da ne bi kdo dvomil na njih galantnosti do šenskega spola, moramo pristaviti hitro, da naš poročevalec ni zapazil nobene ženske v dotični družbi sodrugov.

Pa kakov eklatanten dokaz so dobili sodrugi, da slovensko ljudstvo kar drvi v socialistički tabor. Ovacije so bile toli silne, da je jeden mučnikov kar zbežal iz gestilne, napolnjene do zadnjega kotička, vsklikom: „Das ist lauter Pfaffen-geinadel, mit diesem Geinadel ist nichts anzufangen!“

Vidite, te je že tako, da socialistički vedje govore nemški, kadar so zares jezni. Jeden sodrugov pa je vskliknil: „Saj to je sama gospoda!“ V sobani je bilo sicer samo priprosto ljudstvo, ki si žaljivimi rekami služi svoj vsakdanji kruh; ali mi moramo že verjeti socialističkim vodjem, da to ni bilo „ljudstvo“, da delo še ne opravičuje nikogar, da bi se smatral členom „ljudstva“, dokler ne veruje, da sta Camber in Kristan prole-

Dalje v prilogi.

tarca, vrelna vsega usmiljenja. Kdor nima te vere, da spada med „gospodo“, tava v „tami“, se boji svetlobe in se druži z — biki!!!

Med težaki in delavci, ki so bili zbrani v četrtek dne 6. t. m. v gostilni pri sv. Jakobu je bilo tudi takih, ki si služijo manje nego goldinarček na dan in vendar kaka gospoda je bila to v primeri z bednimi trpini v uredništvu „Delavčevem“! Ali hočete še večega dokaza, da je gospoda res trdosrčna in da ne pozna usmiljenja s trpini?

Ma pa se skesano zavijamo v „farško cunjo“ in se zgražamo nad „gospodo“, ki je bila v četrtek zbrana v gostilni pri sv. Jakobu in ki ni hotela verjeti v odreševalno poslanstvo socijalno demokratiških vodij in je blasfemijo tirala tako daleč — to bi bili kmalo pozabili povedati — da je govorila o Kristanu in Camberju, da sta adjutanta Hortisa in Mauronerja!

Tema je, tema daleč na okrog, le pred uredništvom „Delavca“ brli osamljena — leščerbica „prosvete“ in „svobode“.

„Hrvatska domovina“ o profesorju Jagiću. Ta list je prijavil v svoji številki od dne 17. decembra t. l. nastopno vest:

„Čitamo v „Crveni Hrvatski“: „Mi pomilujemo prof. Vatroslava Jagića, kakor vse one filologe, ki so na Dunaju svirali na filologijo, kakor so jim ukazovali in so s tem napravili veliko škodo tudi našemu narodu. Jagić je sedaj na mestu Miklosichja. Kakoršen je bil učitelj, tak je tudi učenec.“

Nemški zgodovinar Mommsen je nazval Slovane barbare, in pozival je Nemce, naj vztrajajo v obstrukciji in naj upotrebljuje batine. Mommsenova batina je prišla na glas v slovanskem svetu. Nemci so ga tudi slusali pošteno: ako niso rabili gorjač pa so rabili pesti, nože in tintnike. Ali so jim Slovani krivi, da so izšli iz te borbe polni modrih lis?

Te dni je hotel slušati, da je Mommsen slavil svoj 80. ti rojstni dan. Nemci so porabili to za politički, protislovanski pojav. Dunajsko vseučilišče — čegar profesorski zbor je malo dni poprej izdal najbrezobzirnejši protest proti pravicam slovanskih jezikov — je priredilo veliko ovacijo Mommsenu. In udeležil se je isto tudi — dr. Vatroslav Jagić!

Poreče se morda: Mommsen je učenjak na svetovnem glasu. Utegne biti tako, da si zgodovinar, ki narodnemu pravu predpostavlja gorjačo, ne more biti ni vesten ni nepristanski; a po tem ni več znanost, kar piše, in naj je eno še tako učeno. Saj Nemci tudi niso slavili Mommsena kakor učenjaka, ampak le kakor Mommsena, ki jih je nahujkal na Slovane. Česa je je imel opraviti tam eden Jagić?

Jagić je bil v Berlinu, on utegne poznati Mommsena, ker sta bila tovariša in morda tudi prijatelja. Dopuščamo vse to, ali to ga ne opravičuje — najmanj v tem času — da se je pridružil temu nemškemu slavlju. Ne vemo tega, da li je Jagić še Slovan, ali rodem je Hrvat, torej bi moral biti to. Mommsen je imenoval vse Slovane barbare, torej tudi Jagića. Jagić poje torej hvalo človeku, ki ga je imenoval barbara.

Iste dni je bil na Dunaju tudi agrarni shod. Nemci so izjavili, da se ne udeležijo tega shoda, ker mu je članom tudi Abrahamovič, predsednik parlamenta. Abrahamovič ni psoval Nemcev, niti jih ni grdil, samo tega jim ni dopustil, da bi silo in nasiljem tlačili slovanske pravice; čuval je ugled parlamenta in bil je zato izpostavljen navalom. A Nemci vendar nočejo tja, kjer bi bil on, in tudi ne na shod agrarcev.

Jagić pa je šel tja in je slavil Mommsena kakor kak Schönerer ali Wolf.

Sedaj pa naj presodi hrvatski narod, kako mu je misliti o filologu Jagiću, o njegovih slavospevih „bosanskemu“ jeziku in o podvali, s katero je v svojem „Archivu“ molče udaril po hrvatskih narodnih pesmih. Dr. Vatroslav Jagić je postal politikom, a kakovim, to va on. Vsakako je dobro, da ga spozna hrvatski narod, da mu ne bi prihajal razmetat se svojo filologijsko avtoriteto.

Vatroslav Jagić na Dunaju, Ivan Jagić v Budimpešti in v Zagrebu. Prvi je filolog, drugi je ekonom. Lahko dasta roko jeden drugemu.

Poročilo o koncertu ženske podružnice priobčimo prihodnjič, ker pričakujemo še nekaterih podatkov.

Plesni odsek „bralnega društva“ pri sv. Ivanu naznanja, da se je radi smrti gosp. Gasperšiča odločil za jutri napovedani plesni venček. Isti se bode vršil dne 16. t. m.

Pevsko društvo „Skala“ v sv. Križu priredi jutri, v nedeljo dne 9. januarja, veselico s plesom v prostorih g. Frana Košute št. 24. Program je zelo obsežen in velezanjiv. Ustopnina na ves. l. 30 nč. za osebo; k plesu gospodje 80 nč., g. čne 20 nč. Sedeži po 10 nč. za osebo. Začetek točno ob 5. uri pop. Veselica se bode vršila ob vsakem vremenu. Preplačilom se ne stavijo meje. Čisti dobiček je namenjen v prosep društva. Na obilno udeležbo uljudno vabi odbor. A tudi „Edinost“ pozivlja najiskreje na obilno udeležbo. Rodoljubje Križki so res vredni vse podpore. Uprav občudovanja vredno je, kako vztrajno in neumorno si prizadevajo sedaj v sv. Križu, da bi popolnili, kar se je zamudilo v prejšnjih časih. Nadejamo se torej, da bode jutri zastopan v sv. Križu ves VI. okraj. Pa tudi iz Nabrežine, družih krajev okolice in iz mesta želimo primerno udeležbo.

Za cerkvico sv. Cirila in Metoda, ki se zida v Padriču v proslavo jubileja cesarjevega, so darovali nadalje:

V Grupadi: — Miha Kalc, Krčmarica, Blaž Milkovič, Josip Milkovič, Štefan Gergič, Just Gergič, Matija Kalc, Gaspar Križmančič, Jakob Gergič, Jernej Grgič, Ivan Čevljari, Ivan Pečar, Anton Kalc, Štefan Gojča, Luka Mužina, Luka Gergič in Franc Milkovič po 50 nč.; Anton Brze, Mijek Brze, Anton Kalc po 40 nč.; Matija Matija in Ivan Gergič po 35 nč.; Kristjan Kalc, Jernej Gojča, Ivan Marija Pečar in Jast Milkovič po 30 nč.; Blaž Kalc, Valentin Križmančič, Anton Križmančič, Miha Kalc, Lovrenc Kalc, Ivan Mužina, Jakob Verše, Matija Goja, Kristjan Pečar in Polski čuvaj po 20 nč.; Andrej Gojča in Štefan Milkovič po 25 nč.; Ivan Milkovič, Muzakonter in Jožef Križmančič po 15 nč.; Jožef Loh, Jernej Verše in Marijana po 10 nč. in Anton Gergič 9 nč.

Veršič M., Viduo M., Milkovič, Veršič Andrej in Grgič Miha po 30 nč.; Križmančič M. in Križmančič Štefan in Pečar J. po 50 nč.; Stojković M. 20 nč. — Anton Dreher 10 gld.; Josip pl. Burgstaller 10 gld.; C. Scuglievich 5 gld.; Iv. Rendić 1 gld.; Živic 2 gld.; I. M. 2 gld.; Franc Dollenz 8 gld.; dr. Mat. Pretner 2 gld.; Fran Abram 2 gld.; dr. Pertot 2 gld.; M. A. Terpuhen 1 gld.; Machne 5 gld.; Svetko Martelanc 5 gld.; N. N. 49 2 gld.; Andrej Pertot 2 gld.; N. N. 274 2 gld.; „Obrtnijsko društvo“ Barkovlje 5 gld.; N. N. 1 gld. 50 nč.; Josip Pertot 2 gld.; Vatrovec Ivan Marija 5 gld.

Skupaj 87 gld. 64 nč. Prej iskazani darovi znašajo 196 . 52 . Do sedaj je torej nabranih skupno 284 gld. 16 nč.

○ Iz Škedenja nam pišejo: Dne 19. decembra m. l. je imela čitalnica v Škedenju svoj redni občni zbor. Vlado je zastopal g. dr. Slejko. Zborovalo se je po že objavljenem vporodu. Na zboru se je izrekla javna zahvala vsem dobrotnikom in vsem onim, ki so na kateri si bodi način prijateljski podpirali čilo novo čitalnico. V novi odbor so bili izvoljeni: predsednikom; Lovro Flego p. d. Lazar; podpredsednikom: Ivan Godina p. d. Fuli, tajnikom: Andrej Zluk; blagajnikom: Ivan Flego p. d. Mezo. knjižničarjem: Cezar Kariz; odbornikoma: Jožef Sancin p. d. Kobal, Frančišek Sancin p. d. Kobal. Namestnikoma: J. Sancin p. d. Pirla, J. Sancin p. d. Kralj. Pregledovalcema računov: Ivan Godina p. d. Kudrič Luka Flego p. d. Dražen. Po zborovanju je bila krasna zabava. Pelo je pevsko društvo „Velosila“ in udaral je tamburaški zbor Čitalnice.

Kake hujskaje! Znano je, kako brezvestno in perfidno je nemško časopisje, ko gre za to, da hujskaje nemški narod proti Slovanom. Zlasti ob sedanjih homatijah na Češkem so izvrševali to, v pravem pomenu besede, črno umetnost. Nobeno sredstvo ni pregnusno temu novinstvu. Med drugim so tudi razširjali vest, da se je posl. dr. Gregor izjavil nekemu nemškemu poslancu, deželnega maršala namestniku Lippertu, da umore posl. Wolfa, ako stopi v deželni zbor. Ta vest je še bolj zanetila sovražstvo Nemcev. Sedaj pa izjav-

lja Gregor in Lippert, da Gregor ni nikdar izustil one besede. „Prager Abendblatt“ pravi, da se je nemška javnost varala na nečuten način.

Stekel pes. Včeraj je stekel pes ugriznil takaj 27 oseb. Najprvo je ugriznil nekega 9letnega učenca iz Grete in sicer okoli poludne v ulici Belvedera. Potem je prišel v mesto. Dolgo se ni posrečilo da bi ga ulovili. Neki stražar je poskusil, da bi ga usekal s sabljo, ali pes se je izognil in bil je zopet svoboden. Še-le drugemu stražarju Andreju Sila se je posrečilo na velikem trgu usekati psa se sabljo po hrbtu. Pes se je obrnil potem proti stražarju. Stražar pa je usekal psa naglo v drugič, tako, da je obležal. Zdravniki so preiskali psa in so potrdili, da je pes stekel. Glava psa pošlje se na Dunaj za analiranje možgan. Čuje se da je magistrat pripravljen plačati pot na Dunaj vsem onim, ki so bili ugriznjeni, in ki ne morejo tega storiti na lastne troške. Mi ne moremo drugega, nego da opozarjamo na silno odgovornost, ki jo nosijo vsi oni, ki imajo pse v svoji hiši, in da svarimo k skrajni previdnosti vse občinstvo. Kajti nesreča je grozna, ki jo povzročajo stekle živali.

Tudi v cerkvi ni varno pred zilkevol. Med tem, ko je Ivana Cescutti predvčerašnjem pobožno molila v cerkvi pri kapucinih, odnesel jej je nepoznani dober prijatelj možniček z 125 gold. Ta pač ni prišel v cerkev radi molitve.

Napaden je bil vojak na straži pri vojaški bolnišnici v Budapešti. Ko bi se bila imela menjati straža, našli so vojaka mrtvega v krvi. Sodi se, da se je moral vojak hudo braniti in da je bil napaden zavrtno in ni mogel radi tega rabiti puške. Ranjen je moral biti tudi eden napadalcev, ker se je našlo krvavi sled v snegu še daleč od prostora napada. Najbrže so bili napadalec kmetje iz okolice.

Iz pred sodišča. V petek se je vršila na tukajšnjem deželnem sodišču razprava proti Ivanu Bizin iz Sv. Križa. Zatožba se glasi:

Dne 22. septembra v jutro srečal je poljski čuvaj Josip Bogatec na stezi Josipa Bizin, ki je nosil košarico grozdja. Čuvaj je vstavil Bizina, da ga upraša, od kod je grozdje; na kar je začel Bizin kričati in siliti v Bogatec. Ko mu je poslednji hotel odvzeti košarico, izvlekel je Bizin nož rekši mu razljuten: Ako ne ideš preč, te vrežem. — Vsed tega ustrašil se je Bogatec tako, da ga je izpustil. Bogatec pa je izjavil, da ni res, da je „ne laž, ter da ga hoče čuvaj le uničiti.“

Rekel je nadalje: Šel sem domov s košarico grozdja. Bogatec ki ima zmiraj nekaj z menoj, mi je pritekel nazaj me, nasproti, ter me uprašal na način kakor katkega hudodelca: „Kje si ukradel to grozdje?“

— Tako vprašanje me je raztogotilo. Jaz nisem njega niti razlil, niti nisem izvlekel noža. Jaz sem mu samo odgovoril: Grozdje je moje in če hočete ga nesem k vašemu načelniku; videli bode, da li se kdo priglasil radi tatvine. Na to sem odšel. On (Bogatec) tudi nima pri sebi bi me bile videle izvleči nož. Jaz pa imam pri sebi, ki so ga silale reči: Krivo priseči, to ni nič, — v življenju se napravi pokoro. Na predlog zagovornika gosp. Dr. Rybač-a naj se sasilja priče temu, se je razprava odložila.

Cigan pred sodiščem. V noči med 29. in 30. novembrom 1897. je cigan Josip Karis z Katinare, v spremstvu malega dečka, ustavil na potu nekega poštnega uradnika rekši mu: „Daj mi denarja, drugače te ubijem“. Napadeni si ni znal pomagati, ali a srečo prikazal se je takoj stražnik. — Cigan je zbežal, stražnik za njim. Stražnik je ujel cigana. Deček pa je zginil. Že ujet je cigan udaril stražnika z vijolino po prsih. V petek zjutraj vršila se je razprava. Cigan je tajil vse; priznal je, da ima razven imea Karis tudi ime Mayer. Priče so potrdile zatožbo. Obsojen je bil na dve leti zopora.

Dovolj je življenja, mislil si je 45letni Fran Bertossi, ko je popil strupa, da se uniči. V mukah ga je našel ležati na cesti neki stražnik predsonči zvečer.

Istih misli je bil tudi neki 20letni Peter Boezio. Bil je že dlje časa bolan, a ni dovolil, da bi ga zdravili. Oba sta sedaj v bolnišnici.

Grozen zločin veled bede. Jako pridni in obče priljubljeni je bil Čeh imenom Beranek v

Topolovcu na Hrvatskem. Svoje družino je ljubil močno. Radi nekoga dolga mu je bila prodano zemljišče. Da reši bode ženo in svoje male otroke, sklenil je, da umori troje otrok in sebe. Otročica je pomoril med tem, ko mu je žena bila v cerkvi. Ženi v pomoč je pustil starejšo hčerko. On je pa zginil ne vé se kam ter ga še niso našli. Nesreča je storiť to dan po Božiču.

Živio! je geslo podobi, katero vidimo prilepljeno na vogalih naših ulic, v izlozih naših trgovcev, kot kras koledarjih in kot inserat v časopisih, in tako da dobra misel obeno pozornost naše vleče. Znana trdnica Kathreiner naznanja svojo sladno kavo z to podobo, katere izvrstna izvršitev dokazuje, kako visoko je vže dospela reklama, sploh pri Kathreinerjevih naznanilih, kateri so vže leta sem zmiraj bolj odlikujejo. Tudi ta podoba je gotovo od prvih umetnikov izvršena. Mala stvarica na podobi je gotovo pri kakih domačih svečanostih vidila, kako so oče kozarac z vinom vzdignili in z kakim bišnim prijateljem ali z domačimi trčali. „Živio!“ To ji je v bistri glavici ostalo kot najvišji izraz veselja in srčne odkrite udanosti. In ker živahni otroci tako radi take vtise posnemajo, pozdravi tudi ona tako od sestrice prineseno kavo. Kava je ta priljubljena Kathreinerjeva, katere tako prijetno diši in tako dobro tekne, in kateri se ima zahvaliti za tako močne nogice, okrogle rokce in polne cvetoče ličice. In ko hoče ravno polno čašico k ustam nesti, pride ji na misel izraz največje zadovoljnosti in srčnega veselja in zakliče „Živio!“ svoji sestrici nasproti. Kako srečno je umetnik to izpeljal, ko male stvarica živalno čašico povzdigne in se starejši sestrici z ponosom, pa vendar prijetnim smehljajem tej zahtevi uda. Tudi ona pije, kakor cela družina gotove vže delj časa Kathreiner-Kneippovo sladno kavo, katere edina tako izvrstno združuje težitko zdravilne dobre lastnosti slada z navajenim prijetnim in priljubljenim okusom prave bobove kave. Delj kakor se ta otročja skupina gleda, bolj se gledalci dopade. Boljše priporočilne za to tako vže splošno priljubljeno Kathreinerjevo sladno kavo, kakor je to on pravi umetnik v podobi storil, se gotovo ne mora hitro najti.

Najnovejše vesti.

Tret 8. Danes je dospela v Trst z brzovlakom soproga gospoda namestnika, grofica Marijana Gočsa z družino vred. Nastanila se je v hotelu „della Ville“.

Budimpešta 8. Zbornica poslancev je vsprejela v tretjem čitanju nagodbeni pravizorij z Avstrijo in je nadaljevala potem razpravo o načrtu zakona, tičočem se uravnave pravnih razmer poljedelkih delavcev.

Poslano.*)

Javlja s tem, da ni res, in da je le izmišljeno, kar se govori v Barkovljah, da je žena Marija Gombač, učiteljica na ljudski šoli v Barkovljah, grde ravnala o svojem času z našo hčerko Josipino, ter da je smrt iste, nastopivša dne 14. avgusta 1897, pripisati bolečinam, nastalim zaradi takega ravnanja.

Obžalujeva, če se boče po pomoti naju obsoditi kakor namišljena izumiteljica take lažnjive govorice, kakoršnje ne zasluži gori omenjena učiteljica.

Trst, 29. decembra 1897.

Fran Ščuka s. r.

Marija Ščuka s. r.

*) Za članke pod tem naslovom odgovara uredništvo le toliko, kolikor mu postava velevala.

Trgovinske brzojavke in vesti.

Budimpešta. Pšenica zajesen 943 945 Pšenica za spomlad 1898 — do — Oves za spomlad 6.38—6.40 ita za spomlad 8.75. 8.77 Koruza za maj-juni 1897. 5.34 5.36 Pšenica nova od 78 kil. f. 13.05—13.15 od 79 kilo 13.30 13.35 od 80 kil. f. 13.30—13.35, od 81. kil. f. 13.30 13.35, od 82 kil. for. — — — — — Jedmon 5.80 9. — prose 6.15 6.45

Pšenica: ponudbe srednje, povpraševanje boljše. Prodaja 10000 m. st. 5—10 nč. ceneje Vreme: megla.

Kava. Kava Santos good average za dec. 88. — za april 88.50

Hamburg. Santos good average za december 31.50 za marec 32. — za maj 32.75 za september 38.50 mirno.

Dunajska borza 8. januarja 1898

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	102.65	102.45
„ „ v srebru	102.55	102.30
Avstrijska renta v slatu	121.55	121.75
„ „ v krouah	102.85	102.75
Kreditne akcije	957. —	359.40
London 10 Let.	120. —	120. —
Napoleoni	9.63	9.53
30. mark	11.75	11.75
100 Italj. lir	45.45	45.45

Filijalka vzajemno zavarovalne banke „Slavije“ v Trstu

Išče agentov

za Trst, okolico, Goriško in Istro. Ponudbe na gorenjo s referencami, ulica Stadion števil. 5, I nadstropje.

Anton Schuh

c. k. živinozdravnik dvorne žrebčarne v pokoju si dovoljuje naznaniti, da je s 1. januarjem jel vršiti tu svojo prakso in prosi slavno p. n. občinstvo, da bi se blagovolilo obračati do njega.

Stanovanje:

Sv. Ivan, ulica S. Cilino št. 823.

Kolesarjem!

Podpisani naznanja, da ima v ulici S. Lazzaro št. 8 lastno mehanično delavnico v kateri popravlja kolesa, šivalne stroje itd. po najnižjih cenah

SNERL ANTON.

Naznanilo!!

Podpisani naznanjam, da imam lastno zalogo in delavnico različnega obuvala v hiši ljudske šole nasproti cerkve sv. Petra po domače „pri Pepetu Kraševcu“. Postrezam z vso točnostjo in po najnižjih cenah.

Sprejemam in izvršujem vsako naročbo na drobno in na debelo. Udani

Josip Stantič.

ORMOŠKA POSOJILNICA

obrestuje tudi po novem letu uloge **po 5%** brez odbitka novega rentnega davka.

Spiritus sinapis compositus NIČ VEČ KAŠLJA

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatičnemu glavobolu, migreni itd.

Steklenica z navodilom stane le 20 nč. ter se dobiva jedino le v lekarni

Praxmarer (Ai due Mori) TRST — Piazza grande — TRST.

Paziti na ponarejanje.

Zenini in cenjene družine,

ki rabijo tržno pohištvo in tapetarije, naj ne zamudijo obiskati zalogo

Viljelma Dalla Torre

v ulici Cordaiuoli

(blizu trga S. Giovanni), kjer najdejo dobiček na vsem Via Cordaiuoli 2. MOJE PONISTVO DANESE SREČO Via Cordaiuoli 2.

NAZNANILO.

Spodaj podpisani raznašalec lista „Edinost“ ki je zajedno URAR priporoča se toplo p. n. občinstvu za popravljanje vsakovrstnih ur. Udani Friderik Colja, vratar hiše št. 8 via Solitaria

Tužnim sream naznanjamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem žalostno vest, da je Bogu Vsemogočnemu dopadlo našega iskrenoljubljenega sina, soproga, očeta

JOSIPA GASPERČIČA

trgovca

po dolgi in mučni bolezni, previdenega s sv. zakramenti za umirajoče, danes ob 8 zjutraj v 42 letu njegove dobe k Sebi poklicati.

Truplo predragenga pokojnika se pokoplje v ponedeljek dne 10. t. m. ob 10 uri predpoludne s sv. mašo.

Dragi ranjki se priporoča v blag spomin in molitev.

Sv. Ivan pri Trstu, dne 8. januarja 1898.

Valentin in Marija Gasperčič stariši.

Ana roj. Kocjan soproga.

Marija, Zdravko, Josip in Anton otroci.

Rodbina Kocjan.

Marija udova Marinšek, Ana udova Seles, Justina in Rozina sestre.

Srečke spomenika princa Evgena

Glavni dobitek:

75.000 KRON.

priporočajo: Giuseppe Bolaffio, Ales. Levi, Mandel & C., Il Mercurio Triestino, Ig. Neumann, M. Nigris, Enr. Schiffmann.

ŽREBANJE

11. februvarja

Srečke po 50 nč.

Pserhoferjeva

lekarna „PRI ZLATEM DRŽAVNEM JABOLKU“

na Dunaju I., Singerstrasse št. 15.

J. Pserhoferjeve čistilne kroglice

so davnoizkušeno, lahkočistilno od več zdravnikov občinstvu priporočano domače sredstvo. Te kroglice so iste, poznane pri občinstvu že več desetletij pod imenom „J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice“ ter se izdelujejo pristne jedino v lekarni „Pri zlatem državnem jabolku“, Dunaj I., Singerstrasse št. 15. Teh kroglice stane: jedna škatljica a 15 kroglicami 21 nvč. jeden zavitek z 6 škatljicami 1 gld. 5 nvč. Ako se znesek predplača, stane s poštnino vred: 1 zavitek kroglic 1 gld. 25 nvč. (Manje od jednega zavitka se ne pošilja.)

Prosimo, da se izrecno zahteva „J. Pserhoferjeve čistilne kroglice“

in paziti je, da ima pokrov vsaki škatljici isti podpis J. Pserhofer v rudečih pismenih, katerega je videti na navodilu za porabo.

Pserhoferjev balzam za ozeblino, 1 posodica 40 nč., prosto poštnine 65.

J. Pserhoferjev trpotčev sok, za lečenje sliza 1 steklenica 50 nvč.

J. Pserhoferjev balsam za goltanec, 1 stekl. 40 nvč. poštnine prosto 65 nč.

Stoll-ovi kola- preparati, izborno krepilno sredstvo za želodec in živce, 1 liter kola-vina ali eliksirja 3 gld., pol litra 1 gld. 60 nvč., četrt litra 85 nvč.

J. Pserhoferjeva grenka tinktura za želodec (prej imenovana življenjska esenca). Rahlo razstopljajoče sred-

stvo, ki upliva krepilno na želodec pri zabasanju, 1 bočica 22 nč., 1 ducet 2 gld.

J. Pserhoferjevo mastilo za rane, 1 steklenica 50 nvč.

J. Pserhoferjeva tanokininska pomada, poape- 1 stekl. 40 nvč.

1st las, jedna škatljica 2 gold.

Ranocelni obliž od pok. prof. Steudel-a, 1 lonček 50 nč. prosto poštnine 75 nvč.

Universalna čistilna sol A. H. Bullricha domača sredstvo proti posledicam

slabe prebave, jeden omot 1 gld.

Razven imenovanih izdelkov so deloma v zalogi vse v avstrijskih listih napovedane tu- in inozemske farmacevtske specialitete. Na zahtevanje poskrbuje se točno vsako v skladišču nahajajoče se blago po nizki ceni.

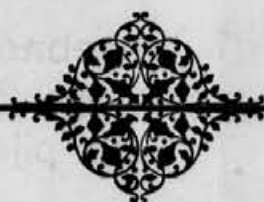
Razpošiljanja po pošti se vrše točno, a treba je denar doposlati naprej; večja naročila tudi po pošttem povze tju

Pri pošiljlatvi denarja po pošti nakaznolci stane porto veliko manj, kakor po povzetju.

Slovenci in Slovenke!

**spominjajte se
o vsaki priliki naše prekoristne družbe**

sv. Cirila in Metoda

Svoji k svojim!

**To Vam bodi geslo v gospo-
darskem življenju!**

Fotografični aparati in vsi pripadki, jedina zaloga in rasprodaja po tovarniških cenah. Dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Barve in vse potrebščine za slikarje. Bobivajo se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Zdravilni predmeti proti gnjilobi, klistirke Dobivajo se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Marsala najbolj imenitna, dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Tropinsko žganje, pristno dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Mostarda sadje, Mostarda, gorčično seme (zenf) bosanske olive, garantirane, kineški čaj I vrste. Dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Parfimerije, izbirlka, gobe, črnica Leonhardi. Dobivajo se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Rum pravi Jamajka, konjak in maraskin iz Zadra. Dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Aite & Zadnik

TRST Via Nuova na vogalu via S. Lazzaro TRST

priporočata slavnemu slovenskemu občinstvu v mestu, okolici in na deželi bogato zalogo manufakturnega blaga. Dobiva se najnovejše blago za jesensko-zimsko sezono, za moške, ženske in deca. Bogat izbor vsakovrstnega perila, stofe, forštanja, fanele, volnenih in svilnatih rut najnovejše mode. Razne drobnarije čipke in vezanja v obilni meri. Dobivajo se tudi najnovejše stofe za moške obleke, haveloki, ovratniki in ovratnice. Za slovenska društva razni trakovi in stofe za zastave. Sprejemajo se naročnine za izvršitev moških oblek. Cene jako nizke. Uzorci na zahtevanje takoj. Pošiljatev poštne prosto.

Držeč se narodnega gesla: Svoji k svoji! ostajeva udana Aite Zadnik

Varnost proti mrazu in mokroti nudijo le moje svetovnoznane **plahte za častniške konje**, katere so pripoznane od ekonomov, posestnikov konj, oskrbnikov posestev itd. kakor gorke, trpežne, nepokončljive, torej kakor najboljše konjske plahte. Moje konjske plahte so jako volne ter se dajo rabiti tudi kakor gorke plahte za postelje. Plahte se velike se živimi bordurami ter stanejo: vrsta A gld. 1.60, vrsta B gld. 2.— Plahte za izvoškeke-dublé z večbarvenimi bordurami, fina kvaliteta 2 metra dolge 1½, meter široke gld. 3.50 komad. Razpošiljanje z garancijo proti povzetju. Jediní naročilni kraj

M. RUNDBAKIN
Dunaj, II. Bezirk Grosse Pfarrgasse 25.

Ulica Donata šte. 9.

Mehanična delavnica

ustanovljena leta 1869

Petra Braido in sina

prevzema poprave šivalnih strojev in koles in vseh mehaničnih del. Dela izvršuje najnatančneje in po najnižjih cenah. Prodaja tudi kolesa nova in obrabljena kakor tudi šivalne stroje. Abonement za hranitev koles po 2 gl. na mesec.

Ulica Donata šte. 9.

Zaloga pohištva

trdke **Alessandro Levi Minzi**
Trat, Via Riborgo, 21 in Piazza Vecchia št. 2

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal in vsakovrstnih slik. — Na zahtevanje ilustriran cenik zastoj in franko. Naročeno blago stavlja se parnik, ali na železniške postaje, ne da bi za to računil stroške.

Varstveno znamenje: SIDA.

LINEMENT. CAPSICI COMP.

iz Richterjeve lekarne v Pragi,

priporočano zdravilo, belodinsko belodinsko maslo, dobiva se po 40 nč., 70 nč. in 1 gld. po vseh lekarnah. Zahteva naj so to

splošno priljubljeno domače sredstvo

vedno le v originalnih steklenicah s varstveno znamko „SIDA“ iz Richterjeve lekarne ter vsame previdnostne samo steklenice s to varstveno znamko kakor originalni izdelek.

Richterjeva lekarna pri zlatem levu v Pragi.

Kdor želi kupiti
slamorezico, mlatnico, gepelj, trieur ali sploh kak potreben in keristni kmetijski stroj, naj zahteva prvi slovenski cenik naj novejših strojev od prve in jedine slovenske zaloge kmetijskih strojev na Goriskem
Franjo Babnika v Gorici
(začasno Via Fornica 12.)
Zahtevnik i b o j o

15 kopij
THE HORSE MANUFACTURING COMPANY
7, Red Lion Court, London, E.C.
na ga gotuje obaj
cau rezuramno

Tiskarna Gutenberg

Gljalica ces. kralj. univerzitetne tiskarne „Styria“
13 Sackstrasse — GRADEC — Sackstrasse 13
TOVARNA ZA OBRTNE IN CONTO-KNJIGE

zistem „Patent Workmann Chicago“

Raztirni zavod — Knjigovestvo.

priporočuje se za prijazne naročbe se zadržilom primernih cen in točne postrežbe.

Izdelovanje vsakovrstnih tiskovin kakor: časnikov, roketvorov v vsakem obsežu, brošur, plakatov, cenikov, računov, memorandumov, okrožnic, papirja za liste in zavitkov z napisom, naslovnih listov, jedilnih list, pavabil itd. itd. — Bogata zaloga glavnih, Conto-Corrent-knjig, Saldo-Conti, Fature Debitoren, Creditorov, Cassa-knjig, Strazza, Memoriale, Journales, Prima-note, odpravnih, menjilnih čase-zapadlih in knjig za kopiranje, kakor tudi vseh pomožnih knjig, potem raztirnega (črtanega) papirja, Conto-Corrent, avilnega papirja za kopiranje, listov iz kavčeka za kopiranje, skledilo iz olinka za kopiranje itd.

Za naročbe in nadaljnja pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika

Trst, Via delle Acque 5 — **ARNOLDO COEN** — Trst, Via delle Acque 5

Storisočero

družin vsak dan

posebno

rado pije

Kathreiner-Kneippovo sladno kavo

Prosta zdravju škodljivih snovi, lahke kave, ima jedid Kathreiner-Kneippova sladna kava te dišavo in prijetni okus. Ko pospešuje tek in je lahko prebavljiva, se Kathreiner-Kneippova sladna kava izkazuje že leta jednako dobro za odrasle in otroke. Z velikim na zdravje in varnost bi pristno „Kathreiner-Kneipp“ kave ne smelo nedostajati v nobenem gospodinjstvu.

Svari se pred ničvrednimi ponaredbami.